

UITGAVE VAN

P. C. H. HOOG

ROTTERDAM

GEILLUSTREERDE

PRENTENBOEKEN

Geschiedenis van
ASSCHERBOESTER

SPROOKJES NAVERTEELD

DOOR J. J. L. TEN KATE.

UITGAVE VAN

M. M. COUVEE.

UVEE.

'S GRAVENHAGE

De Historie van Asschepoester en de Glazen MUILTJENS, door J. J. TEN KATE.

Daar leefde eenmaal een aardig kind,
Pas even zestien lentes oud,
Met oogjens, blaauw, en klaar als 't licht,
Met roosjens op het aangezicht,
Met langen lokken, blond als goud.

Maar Zij, die eens met zachte hand
Die lokken gladstreek, lag in 't graf;
En andere handen dwongen nu
De moederlooze, hard en ruw,
Wel dikwijls bittere tranen af.

Haar vader trad op nieuw in d' Echt:
Een weeuw bracht hem twee dochters aan,
Oud, leelijk, even boos gezind;
Een aaklig drietal, dat ons kind,
Het lieve kind niet uit kon staan!

Zij moest het needrigst huiswerk doen,
Den pot verzorgen en den wasch;
En was zij 's avonds afgesloofd,
Dan zat ze, 't handtjen onder 't hoofd,
In 't hoekjen van den haard bij d'asch.

Och! bijna, bijna was zij zelf
Haar naam vergeten, die weleer
Zoo zoet van Moeders lippen klonk:
Zij heette nu bij oud en jonk
„Kleine Asschepoester” en niets meer!

En daaglijks werd ze voortgezweept:
Zij zwoegde en tobde wel voor tien,
Bespot, waar ze immer ging of stond,
Beknord, tot zelfs kardoos de hond
De scherpe tanden haar liet zien!

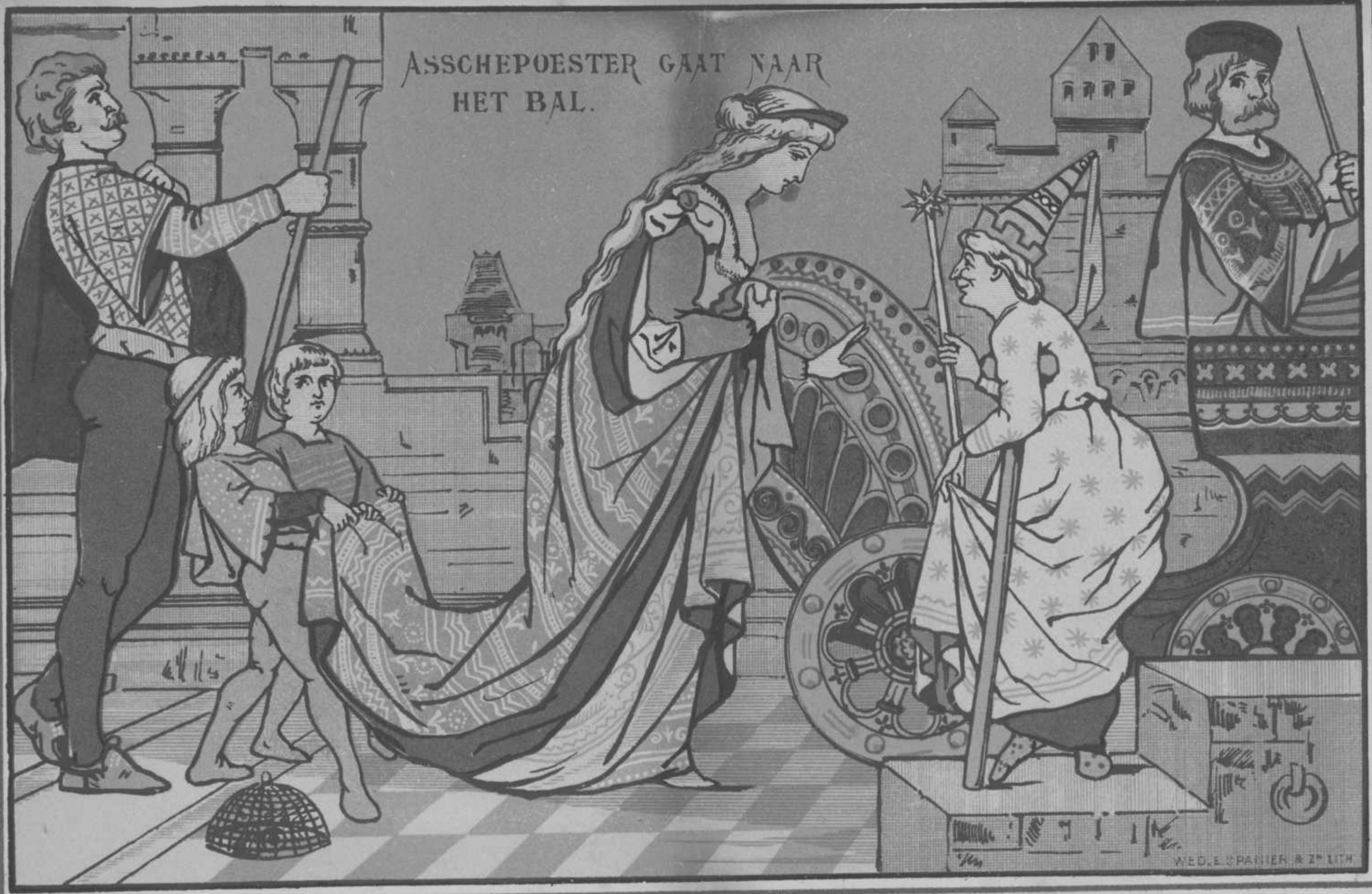
DE BOOZE ZUSTERS EN
ASSCHEPOESTER

ASSCHEPOESTER GAAT NAAR
HET BAL.

't Gebeurde eens, dat des Konings zoon
Zijn Jaarfeest schittrend vieren zou:
Al wat aanzienlijk was en groot,
Ook 't Zusterpaar, was daar genood,
Met menig aadlijk Hofjonkvrouw.

Dat was den freules naar den zin!
Zij droomden dag en nacht van 't bal,
Tot in de wolken van geluk!
Ook hadden zij 't ontzettend druk
Met kleeren, kapsels, wat niet al!

„Ik doe mijn purperen pronkkleed aan”
Sprak de oudste, „met die echte kant.”
„Ja”! schempte de andre, „doe dat maar!
„Dat is een mooie prachtsamaar,
„Fluweel, zoo kaaltjens als mijn hand!

„Nee! ik kies mijn damasten sleep,
„Maar met een lijfjen van satijn,
„Blauw, hemelsblauw, geen schreeuwend, rood,
Daarover mijn juweelen boot,
„Mijn manteltjen van hermelijn!”

Daar snelde ons Asschepoestertje aan,
En susde en hielp het kijkend paar,
En zei wat elk het beste stond, —
De dagen kropen langzaam rond,
Maar eindelijk was het feestuur daar!

Alleen, in tranen, zat ons kind:
Daar sprak op eens haar peet haar aan —
(Zij was een Tooverfee) „Ge krijt?
„Hoe dom toch dat gij treurig zijt?
„Waart ge ook zoo graag naar 't bal gegaan?”

Arme Asschepoester knikt van Ja.
„Nu”, sprak de fee, „kind, wees goeds moeds!
„Haal me een pompoen!” . . . Zij plukt hem af;
De Fee beroert hem met haar staf:
Hij wordt een gouden staatsiekoets!

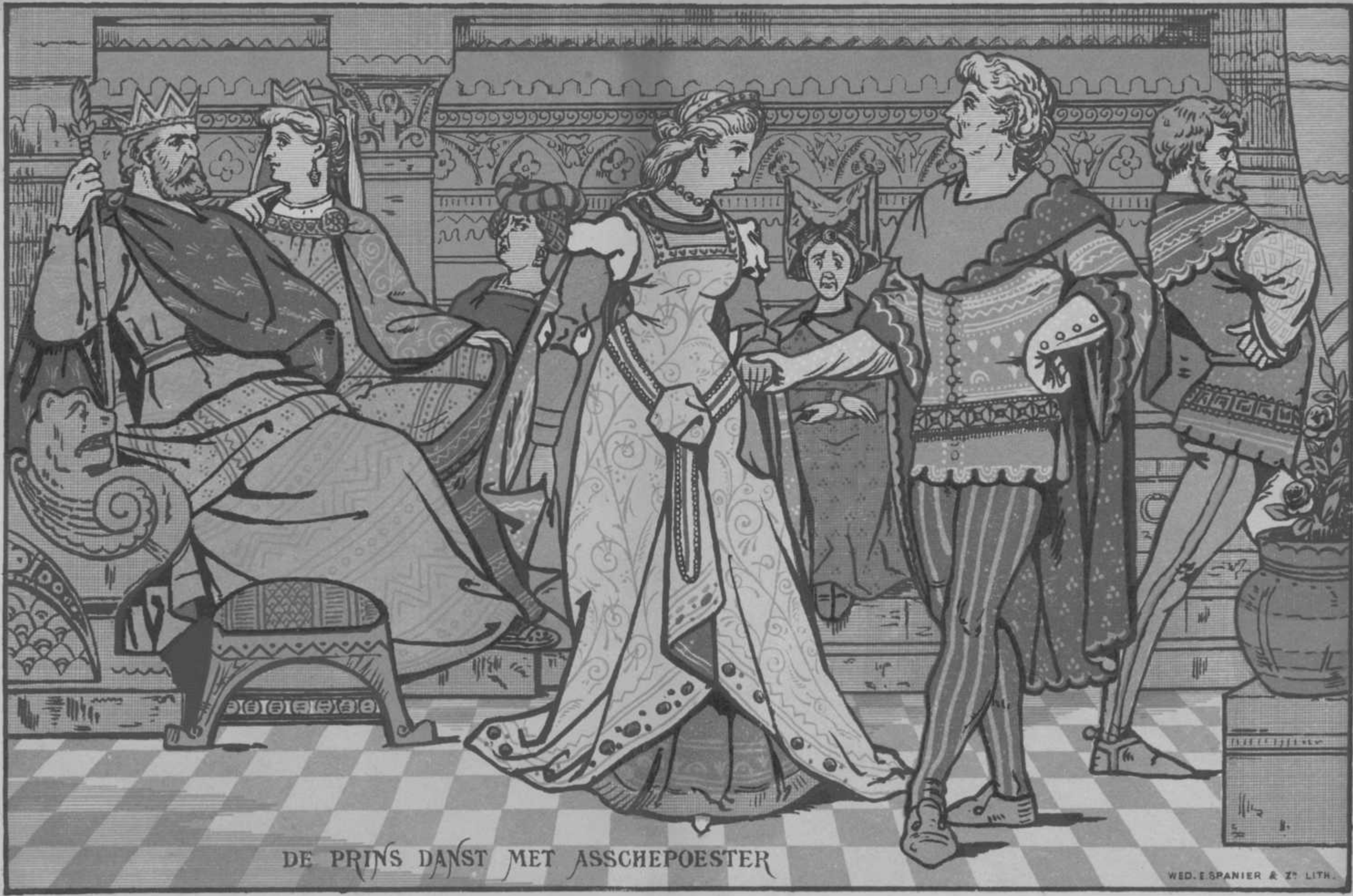
„Kijk nu eens in den muizenval!”
Zes muisjens! Als de tooverroè
De beestjens aanraakt, wonderbaar!
Daar staan zes schimmels kant en klaar,
En hinniken haar vrolijk toe.

„Maar nu nog een koetsier!” — Geen nood,
Daar loopt een rat, een baardig dier!
Ook dezen met den staf een tik!
En zie, met knevels en met zik
Verschijnt daar een model-koetsier!

Zes hagedissen worden nu
Zes heerenknechten in livrei,
Die naast en achter 't rijtuig staan
Maar moet zij met dien morsjurk gaan?
Past die bij prachtkoets en lakei!

Geduld! reeds houdt de goede Fee
Twee glazen muiltjens in de hand.
„Kom, meisjeslief trek aan . . . Dat's één!”
En 't goèlijk meisje van voorheen
Is nu de schoonste Maagd van 't Land!

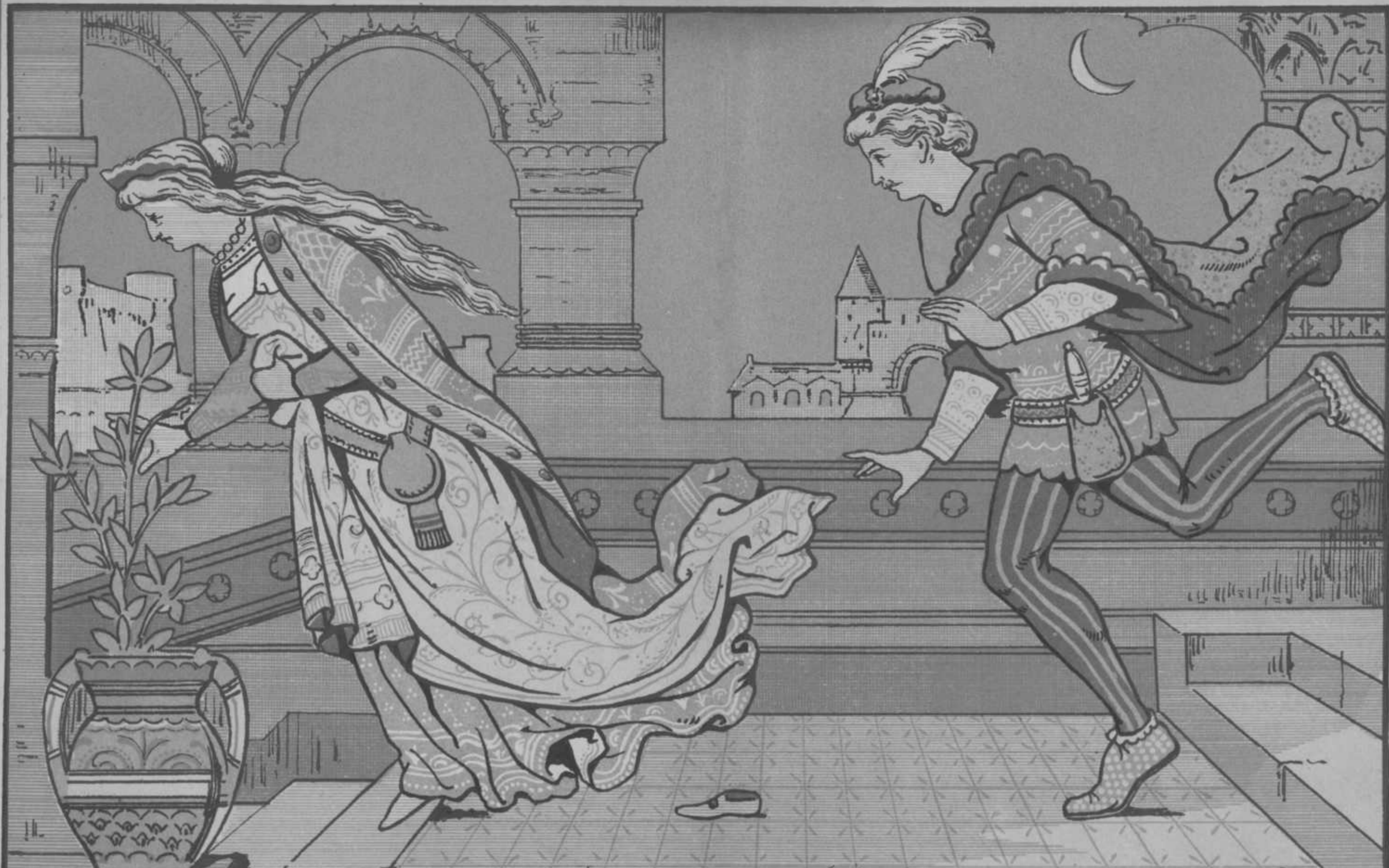
„Nu 't tweede muiltjen!” . . . 't Sluit nog pas,
Of goud-en zilverlaken plooit
Om Asschepoesters ranke leest,
Als waar' zij Rijksprinses geweest,
Met eèlgesteenten overstrooid.

DE PRINS DANST MET ASSCHEPOESTER

WED. E. SPANIER & Zⁿ LITH.

ASSCHEPOESTER VERLIEST HAAR GLAZEN MUILTJE.

„Pas op,” zoo sprak de Tooverfee,
„Dat gij die muiltjens goed bewaart!
„Verliest ge er een, uw glans verdwijnt,
„Gij zijt niet langer wat gij schijnt,
„Maar Asschepoestertje aan den haard!

„En dan, lief kind!” vervolgde zij,
„Bedenk het, alle toovermacht
„Duurt maar een tijd! Dus, spoed u voort,
„Eer gij, te laat, den klokslag hoort,
„Den klokslag hoort van middernacht!”

De prachtkoetsier springt op den bok,
De palfrenier klimt achterop,
De paadjes dragen 't sleepgewaad!
De jonkvrouw wenkt, en — voorwaards gaat
De staatsiewagen in galop!

Dat was een nacht voor 't blijde kind!
Haar komst was als een zonneshijn:
Zij was het rijkst en schoonst van al,
Zij was de Koningin van 't Bal,
En ieder vroeg: „Wie mag dat zijn?”

De Prins verkeerde als in een droom:
Hij koutte en danste alleen met Haar —
Verrukt was heel het Hofgezin,
De Koning en de Koningin, —
Verbijsterd staarde 't zusterpaar.

Maar — 't slaat kwartier vóór middernacht!
Naar huis! naar huis nu op een draf!
Daar zit ze in de oude plunje weèr,
En, Asschepoester van weleer,
Wacht zij de komst der zusters af.

Die keerden laat, den mond nog steeds
Van de onbekende Schoone vol...
Den volgende' avond, andermaal
Naar 't Bal!... Wie treedt daar in de zaal,
En schittert weèr in d' eigen rol?

't Is Asschepoestertje, even schoon
Als gistren! Met wat toovermacht
Stal zij des Prinsen hart! en hij
Het hare!... De uren vlièn voorbij.
Hoor! hoor! daar speelt het middernacht.

Zij vliegt de zaal uit — vruchteloos
Vervolgt de Prins haar op haar schreèn
Ze is weggesneld! Maar in haar spoed
Verloor ze een muiltjen van den voet,
Een glazen muiltjen, fijn en kleen!

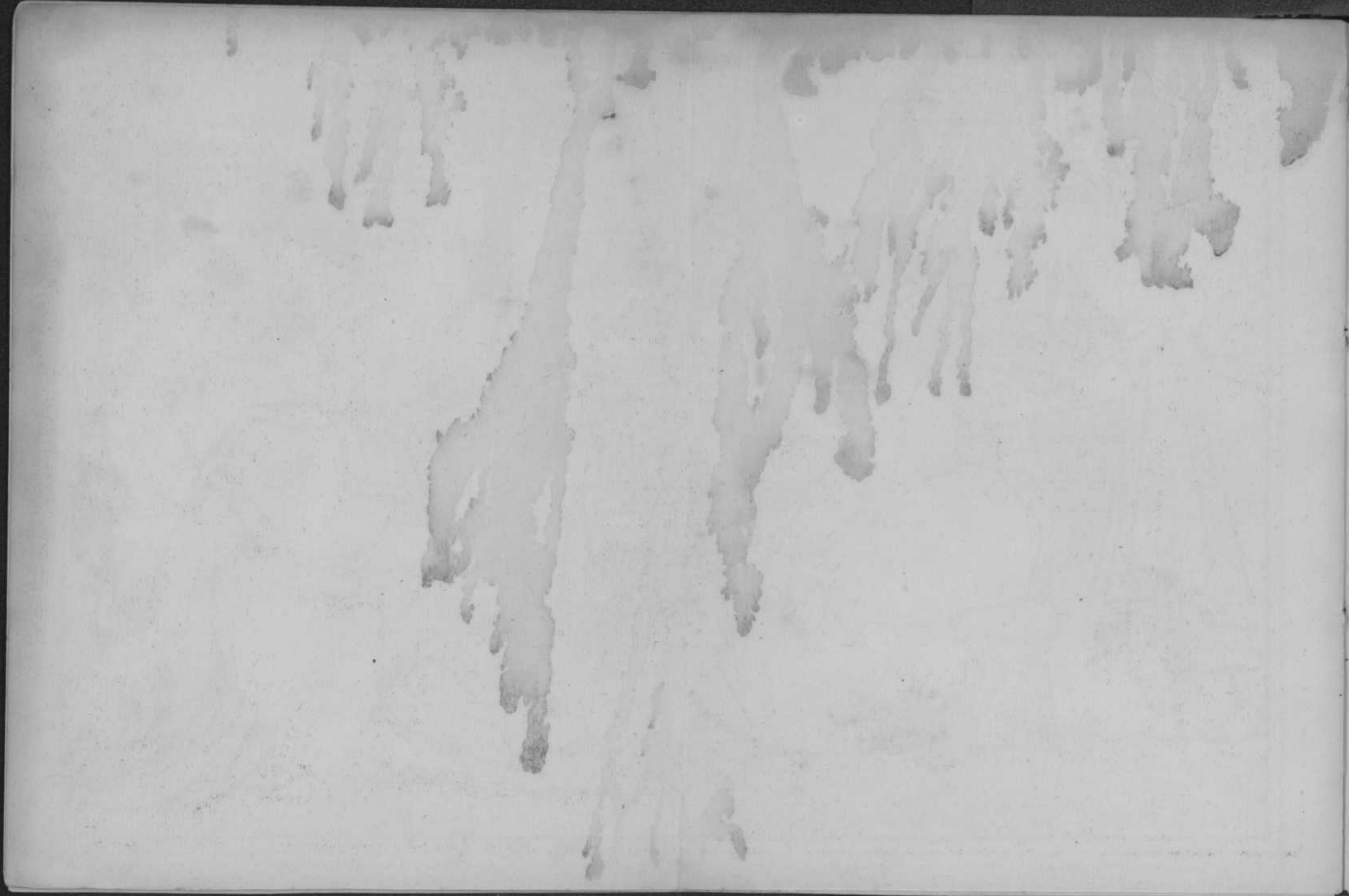
Hij borg het kleinoed aan zijn borst,
En zwoer vol liefde en zoete rouw,
„Wie 't muiltjen past, moest opgezocht,
„Dat hij ten troon haar heffen mocht,
Want dat hij anders sterven zou!”

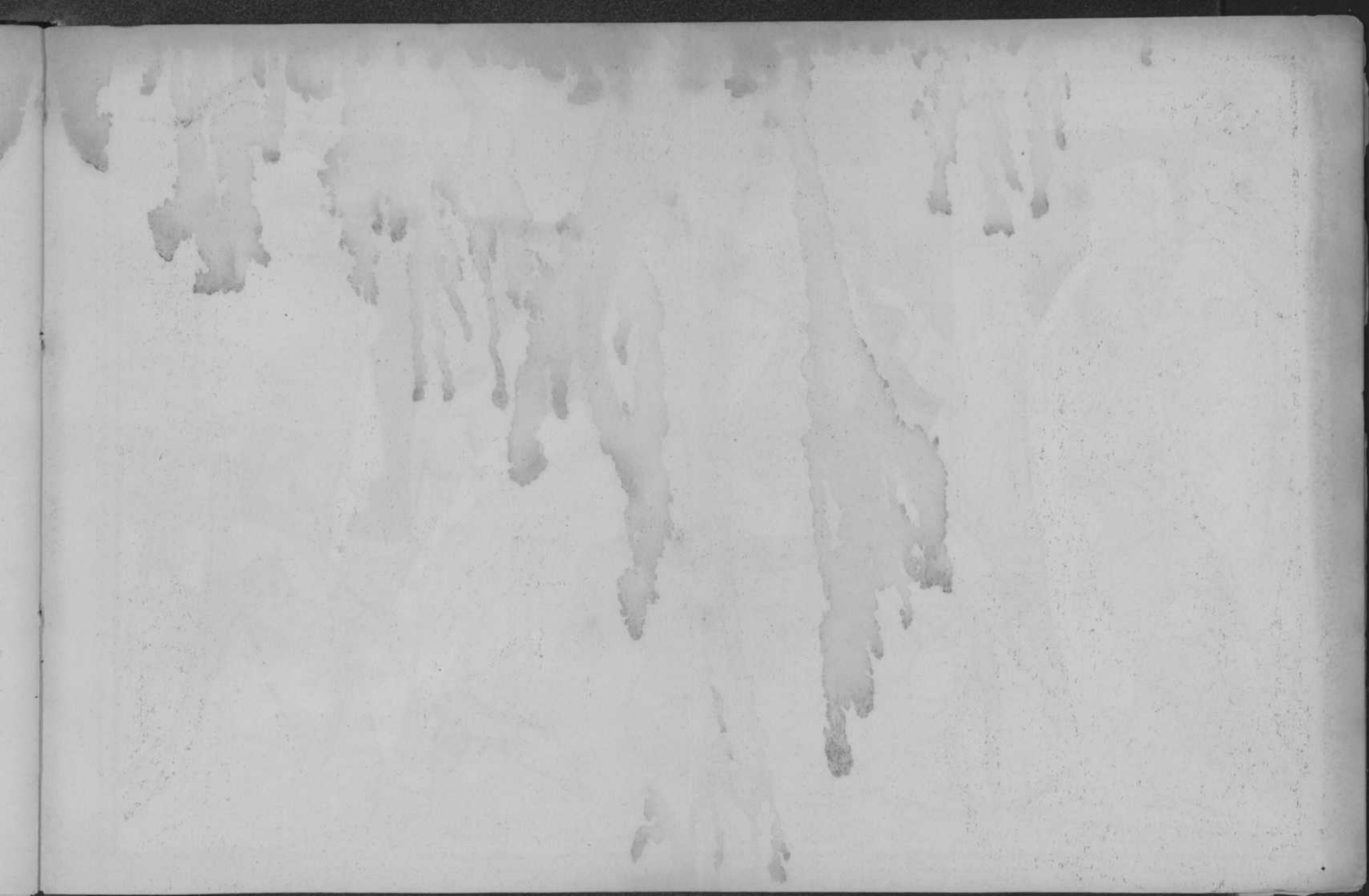
Zijn Afgezant zocht overal:
Geheel het vrouwlijk Hofgezin
Beproefde 't muiltje' — ook onze twee!
Vergeefs! Wat moeite 't paartjen deè,
Geen voet kon 't glazen muiltjen in!

Toen kwam ons Asschepoestertje ook
Zoetzedig, met een blosjen, aan:
„k Wil 'took beproeven als ik mag.”
De zusters roepen wee en ach,
Maar de Afgezant zei: „laat begaan!”

HET GLAZEN MILTJE PAST ASSCHEPOESTER

WED. E.SPANIER & Zⁿ LITH.

HUWELJK VAN DEN PRINS MET ASSCHEPOESTER

O hemel! 't glazen muiltjen past!
En zie, op 't eigen oogenblik
Haalt Asschepoester met een lach
Het tweede muiltjen voor den dag—
De zusters staan versteend van schrik

Maar pas zijn bèi de muiltjens aan,
Of z'is, herschappen, gants en al!
Geen plunjes meer, versteld en oud,
Maar diamanten, zijde en goud,
Kortom, de Koningin van 't Bal!

Dat was een blijdschap overal!
De mare werd door 't Land verspreid!
Gelukkig was heel 't Hofgezin,
De Koning en de Koningin, —
De Kroonprins baadde in zaligheid!

De Vorstelijke ouders en heel 't Hof
Omringden weldra 't Hoogaltaar,
Waar Asschepoester 't handjen legt
In 's Prinsen hand, door heilige' Echt
Verbonden tot het trouwste Paar.

Lang, rijkgezegend leefden zij,
De jonge Kroonprins met zijn schat,
Daar zij, bij al des waerelds pracht,
Heur vroeger' tegenspoed gedacht,
En nooit haar goede Fee vergat.

En ook der zustren boozen haat
Ging zij met vriend'lijkheid te keer:
Zij trouwde beide al spoedig uit
Aan groote heeren! Maar een Bruid
Als Zij was, zag men nimmer meer!

